

[ATELIER KAREL] ÚPD FAČVUT LS/2019

Prof. Ak. Soch. Marian Karel, MgA. Josef Šafařík Dis., PhD.

POSUDEK K MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCI STUDENTKY BCA.KRISTÝNY MIKOLÁŠKOVÉ

Studentka Kristýna Mikolášková předkládá diplomovou práci na téma osobního relikviáře. Finální podoba není náhodná. Po čas celého studia se pohybovala její tvorba na pomezí designu a sochařství. Funkční objekty postavené na vizuálních kvalitách estetická vyústily do závěrečné realizace interiérového doplňku - schránky na upomínkové předměty blízkých osob. Poučena z mnohých inspiračních zdrojů, ať v podobě notoricky známých soch 20. a 21. století světově proslulých umělců, konceptů současnosti či historických schránek sakrální povahy, navrhla objekt vyznačující se celkovou harmonií a duchovním dojmem. Do plochy povrchu dominantního základového objemu jako by vtlačila dvě schránky do vzájemného vztahu tří komponentů. Jak sama píše v textové části diplomové práce, vtlačení ovoиду a koule symbolizuje otisk vzpomínek na blízkou osobu do naší mysli. Tím se dostává do objektu organický prvek, který polidštuje geometrii celku. Původní představy o materiálech se pohybovaly v oblasti tradičního mnohověkého kamene, kovu a skla. Vzhledem ke znalostem současných technologií zvolila nakonec kompromisní řešení v podobě odlitků z epoxydu a geopolymery, čímž zjednodušila případnou další výrobu a vyhnula se solitérnosti jednoho kusu luxusního nedostupného zboží.

S myšlenkou uchování niterních vzpomínek konvenuje i možnost otočit oba kulovité tvary otvorem dolů, čímž se skryje reálný předmět a díky průsvitu lze jen tušit, co v sobě objekt skrývá. Teprve přítomnost památečného artefaktu doplní kompozici o moment živého procesu. Náhodnost rozličných kvalitativních struktur objektů vzpomínek umocňuje malířský charakter díla.

Objekt působí velmi esteticky. Stále však je nutné klást si otázku, zda je možné vytvořit v podstatě sochařské dílo bez předchozího mnohaletého hledání tvarů a tříbení citu a vnímavosti vůči objemům. To se projevuje v jisté proporčně kompoziční nesuverénnosti, která je ovšem pochopitelná vzhledem k charakteru předchozího studia. V souvislosti s tímto aspektem a i přes zmiňované nedostatky se jeví relikviář jako důstojné místo pro nejcennější a nejniternější vzpomínky.

Diplomovou práci studentky Kristýny Mikoláškové doporučujeme k obhajobě a hodnotíme známkou A (výborně).